

گزارش خبری

گزارش تفصیلی از نشست «مدیریت کالاهای وارداتی و تخصیص بهینه ارز»؛ بررسی چالش‌ها و راهکارها

شرق، امین داودی: در دورانی که اقتصاد ایران با چالش‌های متعددی ازجمله تحریم‌ها، نوسانات ارزی و محدودیت‌های تجاری دست‌وپنجه نرم می‌کند، موضوع مدیریت واردات کالا و تخصیص بهینه ارز از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. به‌تازگی، نشست تخصصی با عنوان «مدیریت کالاهای وارداتی و تخصیص بهینه ارز» به همت وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی در مؤسسه راهبردی صبا برگزار شد که در آن سعید عباسپور، مدیر کل سابق دفتر صادرات و واردات وزارت صمت، به بررسی این موضوع پرداخت.

کالاهای ضروری و غیرضروری؛ تعریفی نسبی و کاربردی: عباس‌پور در ابتدای سخنان خود، به تعریف کالاهای ضروری و غیرضروری پرداخت و تأکید کرد که این تعریف، مطلق نبوده و می‌تواند بسته به شرایط و کاربرد کالا، متفاوت باشد. او با اشاره به مثال‌هایی نظیر «آی‌سی» (IC) که ممکن است به تنهایی غیرضروری به نظر برسد اما در خط تولید یک کارخانه یا دستگاه الکترونیکی تنگنای ضروری باشد، این مفهوم را تشریح کرد. همچنین، وی سؤالاتی را درباره ضروری بودن یا غیرضروری بودن وسایلی مانند کشش اسکیت روی یخ یا تجهیزات آتش‌نشانی مطرح و اظهار کرد که ضرورت این کالاها نیز بسته به کاربرد آنها (ورزش قهرمانی یا خدمات ضروری) متفاوت است. عباس‌پور با اشاره به محدودیت منابع ارزی کشور، تأکید کرد که در شرایط بحرانی، دولت مجبور است بین نیازهای مختلف اولویت‌بندی کرده و برخی از کالاها را به‌عنوان غیرضروری تلقی کند. او با تأکید بر اینکه نگاه دفتر مقررات صادرات و واردات به کالاها محدود نبوده و به کاربرد آنها نیز توجه دارد، افزود:

«تعریف ضرورت و غیرضرورت به زمان و کاربرد بستگی دارد».

تعرفه‌ها؛ ابزاری برای شناسایی و اولویت‌بندی کالاها: مدیر کل سابق دفتر صادرات و واردات، تعرفه‌ها را ابزاری مهم برای شناسایی و اولویت‌بندی کالاها در سال ۹۱ دانست، او به فرایند پیچیده بررسی و تدوین تعرفه‌ها اشاره و اظهار کرد که تعرفه‌ها نقش مهمی در تعیین حقوق ورودی کالاها و اعمال سیاست‌های حمایتی از تولید داخلی ایفا می‌کنند. وی با اشاره به اینکه تعرفه‌های بین‌المللی معمولاً در سطح چهار یا شش رقم تعیین می‌شوند، افزود: «اختیار تعیین سطوح بالاتر تعرفه (مانند هشت رقم) در اختیار دولت‌هاست و می‌تواند برای جمع‌آوری اطلاعات دقیق‌تر در مورد صادرات و واردات مورد استفاده قرار گیرد». عباس‌پور همچنین به این نکته اشاره کرد که براساس استانداردهای بین‌المللی، تعرفه‌هایی که حجم مبادلات آنها زیر پنج میلیون دلار در سال است، معمولاً حذف می‌شوند؛ اما این قاعده در ایران رعایت نمی‌شود. وی با اشاره به وجود حدود هشت‌هزار و ۷۰۰ ردیف تعرفه در کشور، اظهار کرد بررسی و اولویت‌بندی این تعداد تعرفه نیازمند تلاش و بررسی دقیق است.

بحران ارزی سال ۹۱ و نقش صادرات در ارزآوری: عباس‌پور به بحران ارزی سال ۹۱ اشاره و اظهار کرد که در آن سال، به دلیل تشدید تحریم‌ها، فروش نفت و محصولات پتروشیمی با مشکل مواجه شده بود و کشور با کمبود ارز روبه‌رو بود. در این شرایط، صادرات به‌عنوان یکی از مهم‌ترین منابع ارزآوری برای کشور مطرح شد. بااین‌حال، به دلیل تحریم‌ها، انتقال ارز حاصل از صادرات به داخل کشور با مشکل مواجه بود.

اتاق مبادله ارزی؛ تجربه‌ای با مزایا و معایب: به گفته عباس‌پور، در آن زمان برای تسهیل بازگشت ارز حاصل از صادرات، «اتاق مبادله ارزی» راه‌اندازی شد. در این اتاق، صادرکنندگان و وار‌دکنندگان می‌توانستند با نرخ توافقی به مبادله ارز بپردازند. عباس‌پور تأکید کرد که نرخ ارز در این اتاق براساس توافق واقعی بین صادرکننده و واردکننده تعیین می‌شد و دولت هیچ‌گونه سقفی برای آن تعیین نمی‌کرد. وی معتقد بود این رقابت باعث کاهش تقاضا برای ارز شده بود و صادرکنندگان انگیزه بیشتری برای بازگرداندن ارز خود داشتند.

رتبه‌بندی کالاها و ممنوعیت واردات؛ رویکردی برای مدیریت منابع ارزی: عباس‌پور به رتبه‌بندی کالاها و تعیین ممنوعیت برای واردات برخی از آنها به‌عنوان یکی دیگر از راهکارهای مدیریت منابع ارزی در آن دوره اشاره کرد. وی اظهار کرد برای این منظور، دفتر مقررات صادرات و واردات، با همکاری سایر سازمان‌های دولتی و بخش خصوصی، اقدام به جمع‌آوری اطلاعات دقیق در مورد میزان ارز مصرفی هر ردیف تعرفه در پنج سال گذشته کرد. بر اساس این اطلاعات، کالاها به چهار گروه اصلی (معیشت، واحدهای تولیدی، دارو و سایر کالاها) تقسیم شدند و بر مبنای اولویت، برای واردات آنها ارز تخصیص داده شد. در این فرایند، حدود هزارو ۳۰۰ ردیف تعرفه به فهرست ممنوعیت واردات اضافه شد.

مشکلات و چالش‌های رتبه‌بندی کالاها: عباس‌پور در عین حال به مشکلات و چالش‌های ناشی از رتبه‌بندی کالاها نیز اشاره کرد و گفت: «وقتی به فرزندات می‌گوی این شیرینی را نخور، برایت بد است، کنجکاوای ایجاد می‌کند. جامعه هم وقتی چیزی را از آن می‌گری، واکنش نشان می‌دهد، او اظهار کرد: محدودکردن واردات برخی از کالاها باعث ایجاد ناراحتی در جامعه می‌شود و ممکن است به افزایش قاچاق کالا نیز منجر شود.

مقایسه با رویکردهای سایر کشورها: عباس‌پور در ادامه سخنان خود، به رویکردهای سایر کشورها در زمینه مدیریت واردات و ارز اشاره کرد. وی با اشاره به اینکه مالزی واردکنندگان را رتبه‌بندی می‌کند و تنها به واردکنندگان مورد اعتماد خود اجازه واردات می‌دهد، اظهار کرد که این رویکرد، با قوانین ایران مغایرت دارد؛ چراکه ایجاد انحصار در فعالیت‌های تجاری در ایران ممنوع است. وی با اشاره به اینکه برزیل برای واردات کالاها مالیات وضع می‌کند و چون از طریق «مهندسی معکوس» به دنبال کسب فناوری‌های نوین است، اظهار کرد: هر کشوری براساس شرایط و سیاست‌های خود، از روش‌های مختلفی برای مدیریت واردات استفاده می‌کند.

استانداردسازی و لزوم اعتمادسازی: عباس‌پور استانداردسازی را یکی از مهم‌ترین عوامل در توسعه تولید داخلی و افزایش رقابت‌پذیری کالاها دانست. وی با انتقاد از رویکرد سهل‌گیرانه در زمینه استانداردسازی در ایران، اظهار کرد: زاین با سخت‌گیری در زمینه استانداردها و تبلیغ کالا‌های داخلی، توانسته است اعتماد مصرف‌کنندگان را جلب کند و سهم درخور توجهی از بازار داخلی را به خود اختصاص دهد.

بازگشت ارز؛ چالش‌ها و راهکارها: عباس‌پور در بخش دیگری از سخنان خود، به موضوع بازگشت ارز حاصل از صادرات پرداخت و اظهار کرد: دولت همواره تلاش کرده است با اتخاذ سیاست‌های حمایتی، صادرکنندگان را به بازگرداندن ارز خود تشویق کند. بااین‌حال، به گفته وی، در سال‌های اخیر، به دلیل سیاست‌های ارزی دولت، صادرکنندگان با مشکلات متعددی مواجه شده‌اند و انگیزه آنها برای صادرات کاهش یافته است. عباس‌پور با انتقاد از سیاست «ارز توافقی» دولت، اظهار کرد که این سیاست، باعث شده است صادرکنندگان مجبور شوند ارز خود را با نرخ پایین‌تری به دولت بفروشند و این امر به ضرر آنها تمام می‌شود. وی همچنین به ممنوعیت «صادرات بدون انتقال ارز» توسط بانک صادرات اشاره و اظهار کرد: این ممنوعیت، مشکلات زیادی برای صادرکنندگان ایجاد کرده است.

ضرورت اصلاح نظام بانکی و آزادسازی بازار ارز: عباس‌پور در پایان سخنان خود، با تأکید بر ضرورت اصلاح نظام بانکی و آزادسازی بازار ارز، اظهار کرد این اقدامات می‌توانند به بهبود شرایط اقتصادی کشور و رونق صادرات کمک کنند. وی با انتقاد از اختصاص ارز توسط بانک‌ها به صرافی‌های خود، گفت: این امر باعث افزایش تقاضای کاذب برای ارز و ایجاد اختلال در بازار می‌شود. عباس‌پور با تأکید بر اینکه نباید از اصلاحات اقتصادی ترسید، ادامه داد: «بسیاری از افراد بزرگ و سرمایه‌دار در خارج از کشور هستند که حاضرند سرمایه خود را به ایران بیاورند، اما به شرطی که سرمایه آنها تضمین شود». وی در پایان، با تأکید بر لزوم تقویت صادرات و ایجاد اعتبار برای صادرکنندگان، اظهار کرد: «باید بگذاریم صادرات نفس بکشد».

تکرار یک تذکر؛ گلیاه شورای شهر از بی اطلاعی از سفرهای خارجی شهردار تهران

سفر با بلیت سکوت

نورا حسینی: در سیدوویست‌ونهمین جلسه شورای شهر تهران، بار دیگر موضوع سفرهای خارجی شهردار و مدیران شهرداری با واکنش تند برخی اعضای شورا مواجه شد؛ واکنشی که بر ضعف اطلاع‌رسانی، بی‌اعتنایی به مصوبات شورا و شفاف‌نبودن جزئیات تأکید دارد. این نخستین‌بار نیست که شهرداری تهران بابت سفرهای خارجی مورد تذکر و انتقاد قرار می‌گیرد. پیش از این نیز بخشی از اطلاعات مربوط به سفرهای خارجی مدیران شهری از سامانه شفافیت حذف شد؛ موضوعی که با اعتراض فعالان حوزه شفافیت و برخی اعضای شورا مواجه شد و نهایتاً پس از چند روز اطلاعات حذف‌شده به سامانه بازگشت. حال در واپسین ماه‌های دوره ششم شورای شهر تهران، بار دیگر این مسئله به صحن شورا کشیده شده است؛ جایی که سوده نجفی و حبیب کاشانی خواستار ارائه گزارش کامل از سفرهای خارجی مدیران شهری شده‌اند و بر لزوم اطلاع‌رسانی پیش از انجام این سفرها تأکید کرده‌اند. موضوعی که از نظر آنها نه‌تنها به وظیفه نظارتی شورا بازمی‌گردد، بلکه مستقیم با اعتماد عمومی، مدیریت منابع و پاسخ‌گویی در قبال مردم گره خورده است. روز گذشته سوده نجفی، عضو هیئت‌رئیس‌ه شورا، در تذکری با اشاره به سفر خارجی شهردار تهران اظهار کرد: شهردار و مدیران شهرداری تهران بارها به سفرهای خارجی رفته‌اند، اما اعضای شورا که طبق قانون مسئول نظارت بر شهرداری هستند، اغلب از طریق رسانه‌ها از این سفرها مطلع می‌شوند. او افزود: براساس مصوبه شورا، «کمیته سفرهای خارجی» با عضویت خانم سلیمانی و آقای علوی تشکیل شده و

موظف است ضرورت این سفرها را بررسی و در صورت تأیید، مجوز لازم را صادر کند. همچنین وزارت کشور به صورت کتبی به شهرداری تهران ابلاغ کرده که سفرهای خارجی شهردار و مدیران شهرداری باید در کمیته سفرهای خارجی دولت نیز بررسی شود. نجفی تصریح کرد: دوره چهارساله این مدیریت شهری رو به پایان است و در حال حاضر، هر شهردار تهران به همراه شماری از مدیران به برزیل سفر کرده و هم برخی معاونان، شهرداران و مدیران سازمان‌ها در چین حضور دارند. او ادامه داد: با توجه به حساسیت افکار عمومی نسبت به سفرهای خارجی با بودجه عمومی و در راستای انجام وظیفه نظارتی شورا، تقاضا دارم گزارشی کامل از سفرهای خارجی مدیران شهرداری در این دوره، شامل نام مقام سفرنکنده، مقصد، ترکیب هیئت همراه، تاریخ رفت و برگشت، هزینه ارزی، موضوع، ضرورت و دستاوردهای سفر، در صحن شورا ارائه شود. عضو هیئت‌رئیس‌ه شورا همچنین تأکید کرد: لازم است قبل از هر سفر خارجی شهردار، اعضای شورا در جریان جزئیات سفر، ضرورت آن، همراهان و مدت سفر قرار گیرند. شایسته نیست اعضای شورا در پاسخ به پرسش مردم و رسانه‌ها بگویند که ما هم مانند بقیه از طریق رسانه‌ها مطلع شدیم. در ادامه این جلسه، حبیب کاشانی، خزانه‌دار شورا نیز با اشاره به سفرهای خارجی مسئولان شهرداری، خواستار شفافیت و اطلاع‌رسانی دقیق‌تر شد. او گفت:

«همانند خانم نجفی، من نیز زمانی از سفر اخیر شهردار مطلع شدم که در این باره از من سؤال شد و اعلام کردم اطلاعی ندارم. در حالی که مطابق روال، هر سفر خارجی باید با هماهنگی و مکاتبه رسمی با شورا انجام شود». کاشانی از رویه اخیر دفتر شهردار در عدم ارسال رونوشت مکاتبات به شورا انتقاد کرد و یادآور شد: «در ادوار گذشته، اعضای شورا از جزئیات مطلع می‌شدند، اما اکنون این روند دچار اختلال شده است». او با اشاره به اهمیت سفر شهرداری تهران به اجلاس بریکس افزود: «این سفر از منظر بین‌المللی اهمیت دارد، به طوری که حتی رئیس‌جمهور آمریکا هم نسبت به این اجلاس واکنش نشان داده است. بنابراین شورا باید در جریان این سفرهای مهم قرار گیرد». کاشانی همچنین از ضعف اطلاع‌رسانی درباره مأموریت نمایندگان شورا در کمیسیون‌های خارجی انتقاد کرد و گفت: «دو نفر از همکاران ما نماینده شورا در این کمیسیون‌ها هستند. اگر دعوت‌نامه دیر ارسال می‌شود یا اطلاع‌رسانی ناقص است، موظف‌اند شورا را در جریان بگذارند». او ادامه داد: «به عنوان نمونه، درباره سفر معاون خدمات شهری به چین هنوز مشخص نیست این سفر با چه ضرورتی و در چه چارچوبی انجام شده و چرا شورا از آن بی‌اطلاع بوده است». کاشانی تأکید کرد: «چه این دوره شورا ادامه پیدا کند یا نه، عملکرد ما در حافظه تاریخی مدیریت شهری ثبت خواهد شد. لذا لازم است همکاران محترم در اطلاع‌رسانی و پیگیری مسئولیت‌های خود دقت بیشتری به خرج دهند تا وقت شورا و مردم صرف بی‌اطلاعی نشود». در پاسخ به این تذکرات، مهدی چمران، رئیس شورای اسلامی شهر تهران، توضیح داد: «به دلیل برخی اختلاف‌نظرها میان وزارت کشور و وزارت امور خارجه، مدتی امکان برگزاری جلسات هماهنگی فراهم نبود. جلسه اخیر نیز بسیار دیر هنگام اطلاع‌رسانی شد؛ به‌گونه‌ای که امروز خبر داده شد و جلسه برای فردا برنامه‌ریزی شده بود». او ادامه داد: «درمورد حضور نمایندگان شورا در این جلسه، از خانم سلیمانی سؤال کردم؛ ایشان گفتند به دلیل زمان‌بندی نامناسب، امکان حضور نداشته‌اند. درباره آقای علوی نیز هنوز مشخص نیست که موفق به شرکت شده‌اند یا نه». چمران همچنین با اشاره به سفر اخیر برخی مدیران شهری گفت: «این جلسه هم‌زمان با سفر گرافی نمایندگان شورا برای پیگیری تأمین واکن و واکتوس برگزار نشده است. این سفر با همراهی معاون وزیر کشور و سایر مسئولان انجام شده و سفر کاری مهمی بوده است. امیدواریم نتایج مثبتی به دست آید و همکاران با دستاوردهای مؤثر بازگردند». سفرهای خارجی شهردار تهران بار دیگر به موضوعی تنش‌زا در صحن شورای شهر تبدیل شده؛ آن‌هم در شرایطی که اعضا بارها بر لزوم شفافیت، اطلاع‌رسانی پیشاپیش و رعایت ضوابط قانونی تأکید کرده‌اند. تکرار این تذکرات، در کنار سابقه حذف اطلاعات از سامانه شفافیت، این پرسش را پررنگ‌تر می‌کند که چرا همچنان برخی از اعضای شورا از جزئیات سفرهایی که با بودجه عمومی انجام می‌شود، بی‌خبر می‌مانند.

کارت زرد شورا به مدرسه‌سازی در بوستان‌ها

شرق: در حالی که فضای سبز شهری در بسیاری از مناطق تهران به‌شدت محدود است، شهرداری تهران از طرح ساخت ۵۶ مدرسه در ۸۷ پلاک شهری خبر داده که بخش قابل توجهی از این اراضی، در دل بوستان‌ها قرار دارد؛ موضوعی که زنگ خطر تازه‌ای برای سرانه فضای سبز شهر به صدا درآورده است. تهران شهری است که نه از مدرسه اشباع است، نه از فضای سبز. حالا قرار است برای جبران یکی، از دیگری کاسته شود. اردیبهشت امسال در نشست برای تأمین سرانه آموزشی پایتخت، ساخت ۵۰ مدرسه در دستور کار قرار گرفت. اما اطلاعاتی که به دست رسانه‌ها رسیده، نشان می‌دهد شهرداری برای اجرای بخشی از این پروژه سراغ فضاهایی رفته که نه خاک آموزشی، بلکه ریشه‌های درختان را در خود دارند. در حالی‌که هنوز صدای اعتراض به حذف مقطعی اطلاعات سفرهای خارجی شهرداری از سامانه شفافیت خاموش نشده، حالا یک تصمیم دیگر از مدیریت شهری موجی از نگرانی به‌پا کرده است؛ تصمیمی که با وعده شهردار در جلسه با رئیس‌جمهور آغاز شد و حالا به بوستان‌هایی رسیده که قرار است میزان کلاس‌های درس شوند. شهردار تهران در جلسه‌ای با رئیس‌جمهور، برای ساخت مدرسه در پایتخت داوطلب شده است. بر اساس اطلاعات دریافتی، اردیبهشت امسال جلسه‌ای برای هم‌اندیشی و تبادل نظر درخصوص تأمین سرانه آموزشی در سطح مناطق تهران برگزار شده و در جریان این نشست، ساخت ۸۰ مدرسه در دستور کار قرار گرفته است. طبق جزئیات منتشرشده، حدود ۸۷ پلاک در پنج منطقه تهران برای ساخت این مدارس تعیین شده که قرار است در آنها ۵۶ مدرسه ساخته شود. مساحت مجموع این اراضی بالغ بر ۳۰۵ هکتار است؛ اما بخش قابل توجهی از این پلاک‌ها، حدود ۵۸ مورد، در پهنه‌های گی ۱۱۱ و جی ۱۱۲ قرار دارند. به زبان ساده یعنی زمین‌هایی که کاربری‌شان فضای سبز عمومی تعریف شده است.

از جمله بوستان‌هایی که در این طرح هدف‌گذاری شده‌اند، می‌توان به گلزار، صالحان، بهاران و... اشاره کرد. بزرگ‌ترین پلاک نیز در منطقه ۱۸ و بوستان قائم قرار دارد؛ بوستانی ۵۰ هکتاری که قرار است سه مدرسه در آن ساخته شود. این در حالی است که سرانه فضای سبز در منطقه ۱۸ در سال ۱۴۰۲، ۵.۵ مترمربع برآورد شده و از جمله مناطق کم‌برخوردار در این حوزه به شمار می‌رود. در واکنش به این موضوع، ناصر امانی در تذکری پیش از دستور در جلسه شورا با اشاره به اظهارات شهردار تهران درباره مشارکت در ساخت مدارس گفت: «گلیاه مردم از فرسودگی و کمبود فضای آموزشی در محلات کم‌برخوردار قابل درک است، اما نگرانی من از ساخت مدرسه در بوستان‌هاست. این سخن به‌نظرم سهوی بوده، چون اگر ساخت مدرسه در فضای سبز باب شود، دیگر متوقف‌کردنی نیست». وی با تأکید بر ضعف تهران در سرانه فضای سبز افزود: «در شرایطی که آفت‌زدگی درختان هم به معضل تبدیل شده، مدرسه‌سازی در بوستان‌ها دو ایراد اساسی دارد؛ نخست آنکه طرح تفصیلی تهران را تغییر می‌دهد و دوم اینکه ارائه زمین برای ساخت مدرسه نیازمند مصوبه شورای شهر است». امانی با اشاره به جلسه‌ای در استانداری درباره همین موضوع گفت: «متأسفانه شورای شهر به این جلسه دعوت نشده است، اما تأکید دارم که هرگونه مصوبه باید در چارچوب قوانین شهری باشد. ما قطعاً با ساخت مدرسه در هر جایی غیر از بوستان‌ها موافقیم». مهدی چمران، رئیس شورای شهر تهران نیز در همین رابطه اظهار کرد: «با ساخت مدرسه موافقم، اما آموزش و پرورش هم امکانات و زمین دارد. به آقای زاکانی گفتم که ساخت مدرسه در فضای سبز قابل قبول نیست. حتی اگر در آن محدوده درختی نباشد، اصولاً ساخت‌وساز در فضای سبز ممنوع است». وی افزود: «شورا و شهرداری می‌توانند در همکاری با آموزش و پرورش راه‌حل‌های جایگزین بیابند، اما نباید به قیمت کاهش فضای سبز شهری باشد». در حالی که تهران با کمبود فضای سبز روبه‌روست، ساخت مدرسه در این فضاها نگرانی‌هایی جدی درباره حفظ محیط زیست شهری و کیفیت زندگی شهروندان ایجاد کرده است. حال باید دید مسئولان چگونه می‌توانند میان نیاز به توسعه آموزشی و حفظ فضای سبز تعادل برقرار کنند.

خبر

نبرد ناتمام با موش‌های تهران

شرق: درحالی‌که با آغاز فصل گرما، جمعیت موش‌ها در پایتخت رو به افزایش گذاشته، برخی اعضای شورای شهر و شهروندان نسبت به گسترش این معضل بهداشتی و زیست‌محیطی ابراز نگرانی کرده‌اند. شهرداری تهران می‌گوید مقابله با موش‌ها با روش‌های ترکیبی در جریان است، اما کاهش کیفیت سموم، رهاسازی زباله توسط مردم و چرخه غذایی مختل‌شده از چالش‌های اصلی کنترل جمعیت این جانوران مودی است.

در روزهای اخیر، گلیاه‌های متعددی از سوی ساکنان مناطق مختلف پایتخت مطرح شده که از مشاهده روزافزون موش‌ها در معابر، پارک‌ها و حتی برخی مراکز عمومی حکایت دارد. در واکنش به این نگرانی‌ها، داوود گودرزی، مدیر اداره کنترل جانوران مضر شهری سازمان مدیریت پسماند شهرداری تهران، از اجرای برنامه‌ای چندمرحله‌ای برای مهار موش‌ها خبر داده است. به گفته او، در حال حاضر ۲۱۸ اکب در ۲۲ منطقه تهران به‌صورت فعال مشغول مبارزه با این حیوانات هستند. این اقدامات شامل استفاده از روش‌های شیمیایی و فیزیکی، کنترل پسماند، همکاری‌های بین‌نهادی و نیز بهره‌گیری از ظرفیت شرکت‌های دانش‌بنیان می‌شود.

گودرزی با اشاره به کیفیت پایین برخی از سموم موجود گفت: «سموم فعلی اگرچه دارای تأییدیه‌های لازم هستند، اما اثربخشی صددرصدی ندارند، به همین دلیل در کنار آنها از روش‌های فیزیکی نیز بهره می‌بریم». او تأکید کرد که افزایش زاد و ولد موش‌ها در فصل گرما یک روند طبیعی است و هدف شهرداری، کنترل مؤثر این روند است نه ریشه‌کن‌کردن کامل موش‌ها.

وی همچنین از شهروندان خواست در این مسیر با مدیریت مناسب زباله‌های خانگی و عدم رهاسازی پسماند در معابر، همکاری لازم را داشته باشند. گودرزی گفت: «بایسد اطلاع‌رسانی عمومی، بهسازی محیط شهری و مشارکت مردمی در کنار اقدامات اجرایی باشد تا نتیجه مطلوب حاصل شود».

مدیر اداره کنترل جانوران مضر شهری در پاسخ به اظهارات یکی از اعضای شورا که گفته بود موش‌ها در تهران به اندازه گربه شده‌اند، این ادعا را رد کرد و گفت: «موش‌های مشاهده‌شده در سطح شهر از نژاد فاضلابی هستند و معمولاً بین ۳۰۰ تا ۴۰۰ گرم وزن دارند. این بزرگ‌نمایی‌ها باعث تشویش اذهان عمومی می‌شود». وی همچنین نسبت به غذادادن شهروندان به حیوانات شهری هشدار داد و گفت: «این کار نه تنها باعث اختلال در چرخه طبیعی می‌شود، بلکه تأمین غذای کافی برای موش‌ها و کلاغ‌ها را نیز ممکن می‌سازد. حتی گربه‌ها هم در این شرایط دیگر موش شکار نمی‌کنند». در پاسخ به برخی شایعات درباره احتمال شیوع بیماری‌هایی همچون طاعون، گودرزی گفت که روند اثرگذاری سموم به گونه‌ای است که موش‌ها تا چندین روز پس از مصرف سم زنده می‌مانند و معمولاً در مکان‌های دور از دید و زیرزمینی جان می‌دهند. بنابراین احتمال مشاهده تجمع جنازه موش‌ها بسیار کم است و در صورت بروز چنین مواردی، آن‌گاه می‌توان نگرانی بهداشتی را مطرح کرد.

به گفته وی، شهرداری در حال خرید سم جدیدی با مکانیسم اثر متفاوت است که به‌جای تأثیر بر سیستم خونی، موجب انسداد دستگاه گوارش موش‌ها می‌شود. این سم پس از آزمایش موفق در یکی از مناطق تهران، قرار است بزودی در سطح شهر مورد استفاده قرار گیرد. در نهایت، شهرداری تهران تأکید دارد که کنترل پایدار جمعیت موش‌ها نیازمند همکاری شهروندان، به‌کارگیری دانش روز، بهسازی محیط شهری و پیگیری مستمر دستگاه‌های مسئول است. اما آنچه واضح است، اینکه مردم همچنان انتظار اقداماتی محسوس‌تر و نتایج ملموس‌تری در سطح شهر دارند.